

สวัสดีปีใหม่

พระธรรมสิงหบุราจารย์

วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

D004

ญาติโยมทั้งหลาย วันนี้ถือว่าเป็นวันชีวิตมิ่งขวัญมงคลต่อท่านผู้มีกุศล ที่เรามากันในวันนี้คือจะมาบำเพ็ญกุศลชีวิต ระลึกเหตุการณ์ชีวิตที่ผ่านมาในปีซึ่งจะสิ้นสุดลงในอีกไม่กี่ชั่วโมงนี้ จะเปลี่ยนวาระเข้าไปสู่ภาวะของ พ.ศ. ใหม่ คือวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๐ วันเวลาก็อล้งเลยไปเร็วมาก ไม่จำเป็นต้องกล่าวว่เฉพาะเวลาเร็ว ชีวิตก็เร็ว รู้สึกว่ามันเร็วเหลือเกิน เร็วเช่นนี้แล้วจิตใจเราก็สับสน มีเรื่องนั้นเรื่องนี้เข้ามาแทรกแซงอยู่ในจิตใจ เดียวก็ดีเดียวก็ชั่ว ท่านทั้งหลายเราพิจารณาตัวเองกันในวันนี้ คิดบัญชีชีวิตว่าตั้งแต่ต้นปีเรื่อยมาเราขาดทุนชีวิตอะไรบ้าง เราทำธุรกิจการค้าขาดทุนตรงไหน หาเหตุในการขาดทุนให้จงได้ ไม่ใช่ว่าสวัสดีปีใหม่ก็ขอให้ข้าพเจ้ารวย ให้สวย ให้ดีให้มีปัญญา มาที่วัดนี้ก็เจริญพรให้ข้อคิด สรุปหนึ่งปีมามีหลายเรื่องทำให้อาตมาได้ตำราที่วัดไม่ต้องไปเข้าโรงเรียนไหนเลย ครูมาสอนทุกวัน อาตมาก็เป็นนักเรียนแต่ให้ค่าเทอมครูด้วยการเลี้ยงข้าว วันนี้ครูมาเยอะ เดียวเลี้ยงหอยทอด

ท่านสาธุชน พุทธศาสนิกชนและอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย ที่เราถือโอกาสมาบำเพ็ญพรตมาเป็นโยคี ผู้ปฏิบัติธรรม นี้เรียกว่า โยคี โยคีแปลว่าอะไร อย่าแปลว่าฤาษี แต่แปลว่า ผู้บำเพ็ญเพียรให้แก่ชีวิต ซีไฟร แปลว่า ผู้ที่รักษาศีลอยู่ในอรัญวาสี รಾವป่า แปลให้มันเข้าบทความ หรือแม่ซีเป็นโยคีผู้บำเพ็ญเพียร ฤาษีไฟร ฤาษีตนนี้สร้างที่ดีในอรัญวาสีรಾವป่า ท่านทั้งหลายน้องชวานั้นก็ไม่ได้หมายความว่า มาบวชซีพราหมณ์แต่ประการใด แต่เรามาเนกขัมมปฏิบัติหาความสงบให้กับตัวเอง ถ้าญาติโยมทั้งมีความสงบเสงี่ยมเจียมตน ตั้งสติไว้ให้ได้ มีสมาธิแล้วโยมจะเปลี่ยนแปลง

ภาวะ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีแน่นอน จะไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไป
ในทางชั่วอีกต่อไปแล้ว จะสร้างตัวให้เจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพร

อาตมาขออนุโมทนา ท่านทำถูกแล้ว มาชุบชีวิตให้เกิดมีอิทธิปาฏิหาริย์ในปี
ต่อไป ๒๕๔๐ ท่านจะได้เพิ่มพูนบริบูรณ์ด้วยเงินทองข้าวของและเงินตรา ทำอะไรเงิน
ก็ไหลนองทองไหลมาในปีต่อไปนั่นแหละ ท่านมาสร้างบุญของท่าน ต้องการให้มี
ความสุข ความสะดวกสบายในชีวิตในโอกาสหน้า ถึงหากว่าท่านทั้งหลายอยู่ในเคหะ
สถานบ้านเรือนของท่าน ท่านก็เจริญกุศลภาวนาหรือวันคล้ายวันเกิดของท่านคนใด
คนหนึ่ง ไม่ต้องไปกินเหล้าเลี้ยงอาหารกันให้อิ่มหน้าสำราญกันจนเกินไป เราก็สร้าง
ความสุขด้วยการเจริญกุศลภาวนา สวดมนต์ไหว้พระในวันเกิดของท่าน ท่านจะ
เจริญรุ่งเรืองทำความดีในวันคล้ายวันเกิดด้วยการเจริญกุศล **สวดมนต์เป็นยาทา
วิปัสสนาเป็นยากิน** แล้วก็เจริญกุศลภาวนาเดินจงกรมในวันคล้ายวันเกิดท่านจะ
ประเสริฐที่สุด ท่านที่เคยขายของไม่ดีกลับจะขายของดี จะรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรต่อไป
ด้วย

วันเกิดนี้สำคัญเป็นการกตัญญูทเวที่ธรรมอย่างยิ่ง วันขึ้นปีใหม่นี้ก็เป็นการ
กตัญญูทเวที่ต่อตัวเอง ที่เรารำลึกคุณงามความดีถึงบิดามารดาผู้ให้กำเนิดเกิดมา
เป็นตัวตน

การบำเพ็ญกุศลสังฆทานก็ดี ทอดผ้าป่าก็ดี ทานศีลและภาวนาแสดงความ
กตัญญูทเวที่ธรรมต่อบรรพบุรุษของท่าน อุทิศส่วนกุศลในวันนี้ไปให้เจ้ากรรมนาย
เวร ให้หมดกรรมให้หมดสูญลงไปถึงปี ๔๐ ก็ขอให้ความชั่วสูญไป ขอให้เพิ่มพูนความ
ดีกุศลบุญราศีก็แจ่มใสขึ้นมาในอนาคต ชีวิตของท่านก็จะรุ่งโรจน์โชติช่วงต่อไป
แน่นอน

ญาติโยมหญิงก็ดี ชายก็ตามที่ท่านมาตั้งแต่วันก่อน มาบำเพ็ญกุศลเจริญพระกรรมฐาน นับว่าเป็นการสร้างผลงานให้ดียิ่งทั้งบุตรธิดาของท่านก็จะเจริญรุ่งเรือง ถ้าท่านไม่มีบุตรก็จะมีบุตรมีธิดา เจริญรุ่งเรืองวัฒนาสถาพรถึงบิดามารดาปู่ย่าตายายในตระกูลวงศ์ของเราที่มาสร้างความคิดอย่างนี้เป็นต้น บริษัทที่กล่าวแล้วข้างต้นที่โยมพันโทวัง ประกาศ คือ โยมชาติรี โยมอัญชลี วงศ์สิน ก็เอาผ่านวอมมา ท่านทั้งหลายวันแรกก็เข้าใจว่าบริษัทนี้จะเอาผ่านวอมมาขาย ขายของในวัดนี้คงจะได้กำไรงาม แต่เปล่าเอาผ่านวอมมาขายใครเอาไปห่มรอยมหาศาล และผ้าผืนนี้เป็นผ้าพิเศษเสกด้วยบุญกุศลแล้วต้องเกิดความอบอุ่น อบอุ่นนอกและอบอุ่นใน จิตใจก็สบาย กำลังมีทุกอย่างไม่อบอุ่นใจ เอาผ่านวอมนี้มาห่มก็อบอุ่นใจทั้งเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรตลอดรายการ

ขอเจริญพรญาติพี่น้องทั้งหลาย ชีวิตไม่แน่นอน ความสุขความเจริญรุ่งเรืองหรือวัฒนาสถาพร มันก็มีโชว่าอยู่ที่เรามาสดปีใหม่ ความสุขของเราเกิดจากบุญกุศล บุญคือ ความสุขความเจริญในชีวิตนี้และการที่เราจะมีความสุขความเจริญนี้ มีแต่ยิ้ม นั่นแหละเป็นความสุขในชีวิต ในครอบครัว ยิ้มแย้มหันหน้าเข้าหากัน ปรีกษาปรองดองเหมือนญาติพี่น้องร่วมกัน นั่นแหละเป็นความสุขในชีวิตในครอบครัว จะเป็นพี่หรือเป็นน้องก็ตามหันหน้าเข้าหากัน ช่วยเหลือกิจการงานซึ่งกันและกัน นี่เป็นจุดมุ่งหมายของวันขึ้นปีใหม่ พี่รักน้องเถอะน้องจะช่วยพี่สร้างความคิดให้แม่เรา ทำอะไรทำจริง งานเสร็จด้วยสัจจะ

๑. ทำด้วยศรัทธา ขอให้ทำด้วยความตั้งใจศรัทธาด้วยความชอบเหมือนเราเรียนหนังสือวิชาเอกที่เราชอบมีศรัทธา
๒. ทำด้วยความตั้งใจ
๓. ทำด้วยความเคารพ

๔. ทำด้วยจิตสงบ
๕. ทำด้วยความถูกต้อง

แต่มีคนสงสัยอยู่ข้อเดียวคือ ทำความเคารพตัวเอง พุคตั้งใจแล้วต้องทำ ว่า ฟรุ้งนี้เข้าจะต้องทำอะไรบ้าง อย่าเสียสัจจะ ต้องทำให้เสร็จ ทำด้วยความตั้งใจแล้ว เสร็จหมด ขอฝากญาติโยมไว้ทุกคน อย่าทำแบบซังกะตายไปวัน ๆ หนึ่ง จะขายของก็ไม่ได้ ต้องเคารพตัวเอง ฟรุ้งนี้จะต้องขายของให้ได้เท่านั้น ต้องให้ได้ ตรงนี้ขายไม่ได้ ต้องหาไปที่อื่น ก็ไปขายคนที่เขาซื้อ

การขายที่ดินเหมือนกัน มาถามอาตมาว่า ที่ดินจะขายได้ไหม ทำไมไม่ไปจ้ง ก็ไปขายตอนที่มีคนเขาซื้อสิ ไม่มีคนซื้อจะขายได้หรือ ทำอะไรทำด้วยความเคารพ เคารพตัวเอง พุคแล้วต้องทำ เอาไปใช้วันขึ้นปีใหม่ ต่อไปพุคแล้วไม่ทำใช้ไม่ได้หรือ ถ้างานไม่เสร็จอย่างนอน งานไม่เสร็จอย่ากินข้าว เคยตัว เหนื่อย ๆ ง่วงนอน นอนเลยเคยตัว นี่นิสัยไม่ดี

นี่แหละขึ้นปีใหม่ทำไว้ให้ได้

การเคารพ ๔ ประการ

๑. เคารพตัวเอง พุคแล้วต้องทำ
๒. เคารพสถานที่ ไปบ้านใครนี่เคารพเจ้าของบ้านเขาบ้างสิ บางบ้านนี้ทั้ง ๆ ที่เป็นแขกมาเป็นอาคันตุกะมา อวดรู้อวดดีกับเจ้าของบ้าน ต้องเคารพ

เจ้าของบ้านเขาเราไม่ได้เป็นเจ้าของบ้าน เราไปสถานที่แห่งนี้ก็ต้อง
เคารพสถานที่

๓. ต้องเคารพกฎหมายบ้านเมืองเขา เช่น เราไปกรุงปารีสฝรั่งเศส จะไป
เคารพกฎหมายประเทศไทยได้หรือ แล้วก็หลักกติกาของกรุงปารีส
ฝรั่งเศส เขาเขียนว่าห้ามถ่ายรูปแต่ปรากฏว่าถ่ายใหญ่เลย แล้วก็โดนด่า
อย่างน่าใจหาย ไม่เคารพสถานที่ ไม่เคารพในหลักกติกา เราทำงาน
บริษัทต้องเคารพหลักกติกา เราทำงานบริษัทต้องเคารพหลักกติกาของ
บริษัทเขาด้วยถึงจะอยู่กันรอด

๔. เคารพผู้อื่น เริ่มต้นทำจิตใจให้สงบ

ท่านทั้งหลาย เกิดมาในสากลโลกมีแต่ความทุกข์ ไม่มีความสุขที่แน่นอน มีแต่
ความสุขที่เจือปนกับความทุกข์นานาประการ อาตมาจะให้เหตุผลโยมในวันนี้ หา
ความสุขให้กับตัวเองบ้างเถิด อย่าหาความทุกข์มาใส่ตัวเองเลย มีลูกมีหลานก็ตั้งใจ
ให้ดี สอนให้เขาเรียนหนังสือ หาวิชาใส่ตัวให้มากที่สุด อย่าไปว่าอย่าไปด่าลูก จู้จี้
จุกจิกให้มากมายเกินไป คุณแม่โปรดกรุณาพูดกับลูกให้เพราะ คุณพ่อก็อย่าพูดมาก
คุณแม่ก็อย่าจุกจิกกับลูกเลย พูดกับลูกดี ๆ ได้ไหม ลูกจะเชื่อฟัง อาตมาไปเห็นบาง
บ้านให้โอวาทลูกด้วย แล้วก็ด่าลูกด้วย สอนด้วย ด่าด้วย ลูกมันไม่เชื่อฟังหรอก มันไม่
เคารพ ต้องสอนด้วยน้ำใจเมตตากับลูกหน่อยได้ไหม จะพูดจาพาทีกก็เพราะพริ้ง อ้อย
ตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก ลมปากหวานหูไม่รู้หาย

พูดกับสามีเพราะ ๆ สามีจะกลับตอนดึกตีหนึ่งตีสองก็อย่าไปว่า ต้องพูดแบบ
นักกรรมฐานว่า “คุณพี่ขา ดิฉันเตรียมสำหรับข้าวปลาอาหารไว้ให้คุณพี่แต่บ่ายสามโมง

แต่คุณพี่กลับมาห้าทุ่ม ดิฉันก็ยังรอทานข้าวพร้อมคุณพี่” พูดอย่างนี้ไม่ได้หรือ ให้คติธรรม **พูดดีเข้าใจง่าย พูดร้ายเข้าใจยาก** พูดร้ายต่อกันมันจึงเข้าใจกันยาก ไม่รู้เรื่องกันเลย ถ้าพูดเพราะ ๆ ต่อกัน จะเข้าใจง่าย และไม่มีการทะเลาะกัน อย่าเอาแต่เทคโนโลยีมาแก้ปัญหากันนัก เอาพุทธโฆโลยีมาแก้ปัญหากันในปีใหม่

เพราะปีใหม่ต่อไปนี้จะเกิดกบฏ ยุค จะเกิดรบราฆ่าฟัน จะเกิดสงครามประสาธต์ แล้วก็เด็กจะติดยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ๘๐% และจะเกิดสงครามชีวิตอาจจะฆ่ากันตาย ในระหว่างกลุ่มต่าง ๆ จะเกิดฟันเกิดไฟ จะเกิดวางเพลิงไหม้มากขึ้น ขอฝากไว้ก็ขอให้แม่เมตตาซึ่งกันและกัน อย่าได้แก้ปัญหโดยวิธีที่ร้ายกาจต่อกันเลย ลูกก็จะฆ่าพ่อ และพ่อก็จะฆ่าลูก สามีกก็จะฆ่าภรรยาและภรรยาก็จะต้องฆ่าสามีอย่างเลือดเย็น คอยดูต่อไปนะ ปี ๒๕๔๐ นี้

เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายโปรดใจเย็นเข้าไว้ ทำอะไรก็ให้มีเหตุผล ทำอะไรยับยั้งชั่งคิดเหมือนคนโบราณว่า **สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นยังไม่เท่ามือคลำ สิบมือคลำยังไม่เท่าจิตยับยั้ง** มือยับยั้งไว้ก่อน จะเสียท่าเสียกลศึกในวิธีสงคราม ยุทธนา จงให้ร้องขึ้นสามรา ก็ก้้องไปยังสุวรรณพลับพลาให้พระลักษมณ์พระรามได้มาพบกับยักษ์ในสนามยุทธนา แต่ปี ๔๐ อย่าไปรบกับใครนะ ตั้งให้ร้องกันสามราอยู่ในสุวรรณพลับพลา อย่าออกไปข้างนอก ให้นั่งสมาธิภาวนา ไม่งั้นมีเรื่อง

ปี ๔๐ ถ้าออกไปมีอันตรายแล้วก็ระวังให้ดีว่าเพื่อนจะหักหลังปี ๔๐ นี้มันจะสูญลงไปไม่ได้สูญด้วยความชั่วเลย มันจะสูญด้วยความดีนะเราจะไปผสมผสานกับคนกสิบ้านกสิเมือง คนกสิยุค จะหาความสุขไม่ได้ **คบพาลหรือก็ได้ผิด คบบัณฑิตได้ผล** เมมาเทศหรือก็หมดท่า เมมาสุราหมดความสำคัญ เมมาการพนันหมดตัว เมมาเพื่อน **ชั่วหมดดี** ท่านหญิงท่านชายที่รักทั้งหลาย โปรดพิจารณาตัวรักนวลสงวนตัวไว้ อย่า

วางตัวอย่าปล่อยตัวให้มันมากเกินไป รักหน้าที่การงานและรักศักดิ์ศรีของหญิง ศักยภาพของหญิงมีศักดิ์ศรี ศักยภาพชายก็ต้องมีศักดิ์ศรีของตัวเอง อย่าทำให้มันเสีย อย่าเป็นชายกระเบน อย่าให้เป็นผู้หญิงกระซังกันรั้ว มันจะเสียศักดิ์ศรีของกุลสตรีในอนาคต มีลูกสอนลูกมีหลานสอนหลานต่อไป อย่าประมาณะปี ๔๐ ท่านจะเสียกลศึกในยุทธวิธีแห่งสงคราม จะโดนโกง

วันนี้มีคนมาถามอาตมาหลายราย ขึ้นปีใหม่จะได้คืนใหม่ที่เขาโกงไปนะ บอกอนุโมทนาไปเถอะไม่ได้คืนหรอก ให้ท่านไปเถอะให้ท่านวันนี้เลย อโหสิกรรมหาใหม่สิ ไร้อ้อที่แล้วก็แล้วกันไปอย่าเอามาปรารภนะ ไปไหนปากอย่าไวใจอย่าเบา เรื่องเก่าอย่า รื้อฟื้น มันจะเสียค่าเล่าของโบราณ ท่านทั้งหลาย อย่างนี้ถึงเรื่องเก่าเอามาเล่ากันใหม่ มันเสียเวลา จงทำปัจจุบันให้มันเสร็จ อดีตหรือก็เป็นความฝัน ปัจจุบันคือความจริง ทุกสิ่งไม่แน่นอน อนาคตอย่าจับมันแน่นให้ตาย จะผิดหวังจะเสียใจตลอดชีวิต อย่าประมาณอายุต่อสงครามชีวิต ชีวิตจะเอาเฉา ชีวิตจะอัปจนจะขั่นแค้น จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแผนชีวิตของตนต่อไปได้

มีลูกให้เรียนหนังสือ ถ้าลูกไม่อยากเรียนไม่ยอมเรียน มีวิธีการ พ่อแม่ให้แม่เมตตาอย่าไปดุลูกไปตีลูกนะ ไร้อ้อที่ภาษาโบราณที่ว่า รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี รักมีให้ค้า รักหน้าให้คิด รักมิตรให้เตือนกัน ตีตัวนี้ไม่ใช่ตีด้วยไม้เรียว แต่ตีด้วยแบบอย่าง จะพูดกับลูกจะสอนลูกอย่าโมโหนะ ถ้าเมตตาเจือโทษะลูกจะเสียหาย

จะสอนลูกจะพูดอะไร เมตตา อย่าเจือด้วยโทษะ พูดให้เพราะ ๆ ลูกจะเชื่อถือ จะเคารพบูชาพ่อแม่ ถ้าพูดด้วยโมโหด้วยด่าด้วยลูกจะไม่เชื่อฟัง พูดจนเคยชินด่าจนเคยชิน พอด่าเข้าไปแล้วบ๊อบลูกไม่เอาไหนก็ไปหาเพื่อน พูดให้เพราะ ๆ พูดให้มีมนุษยสัมพันธ์ พูดให้ดึงน้ำใจลูกได้ใหม่ ไม่มีเลย พูดให้ลูกออกจากบ้านไป

ระวังนะแม่สำคัญมากกว่าพ่อ พ่อเขาไม่ได้พูดอะไรมากเท่าแม่หรอก แม่จะ
จุกจิก แม่นี้สำคัญ เป็นแผนสร้างความดีให้กับลูกให้กับหลาน รักให้มันถูกวิธีทำความ
ดีให้ลูกดู อี้อีกโมโหโทโสหน้าเหมือนยักษ์มารแล้วไปว่าลูก ลูกจะเชื่อฟังไหม
เพราะฉะนั้นจงเมตตาอย่าเจือด้วยโทสะ จะสอนลูกไม่ได้ดี

การสร้างความดีให้กับลูกทำถูกให้กับหลานนั้นไม่ใช่เป็นของยาก แต่ก็ไม่ใช่
ของง่าย การที่เลี้ยงลูกให้เป็นคนดีได้ก็ไม่ใช่ของง่ายแต่ก็ไม่ใช่ของยาก ถ้าท่าน
ทั้งหลายสร้างความดีไว้ ลูกเขาก็จะตามท่าน ถ้าท่านสร้างไม่ดีไว้เขาก็จะไปทาง
ไม่ดี จะไปโทษลูกไม่ดีเกาะกะกินเหล้าเมายาติดยาเสพติดและเล่นการพนันก็ไม่ได้
พ่อเขาเล่นและในบ้านนั้นก็เล่นกันกินเหล้าเมายาทะเลาะวิวาทกัน ลูกเสียหายหมด มัน
ยอมจะติดเป็นกฏแห่งกรรมที่สร้างกรรมไว้ให้ลูก

ปีใหม่ต่อไปอย่าทำเลย ท่านทั้งหลาย ท่านต้องการมีความสุขในชีวิตและวันขึ้น
ปีใหม่ที่เราจะมาฟังพระสงฆ์เจริญพระธรรมจักรเป็นบทแรกที่พระพุทธเจ้าทรงสอนมา
คือ มรรคมีองค์ ๘ อริยสัจ ๔ ศีล สมาธิ ปัญญา คือ กรรมฐานนี่เอง อีกสักครู่ใหญ่ก็จง
ตั้งใจฟังสวดให้จบและครบครันตั้งสติปัญญาไปด้วย โยมจะได้ดิบได้ดี

ที่อาตมากล่าวว่่า ผีสิง ผีชนิดนี้ออกยาก ไม่ใช่ผีที่มาเข้าหมอกก็ไล่ออก แต่ปีศาจ
ผีสิงที่มันอยู่ในจิตใจอันลึกซึ้ง ทิฐิมานะของตน คนที่มันมีทิฐินี้ผีมันไล่ออกยาก ถ้าไป
ว่าหน้อยก็โกรธเลยนะเอาหมอกมาไล่ก็ไม่ได้ พระไล่ก็ไม่ออก เขาต้องทำงานของเขาเอง
ถ้าเขามานั่งเจริญกรรมฐานมาสวดมนต์ไหว้พระ เขาจะรู้ว่าเขามีปีศาจสิงอยู่ในจิตใจ
ของเขา เอาดีไม่ได้ ถ้าเขาสวดมนต์ภาวนามีปัญญาขึ้นในตัวถึงจะไล่ผีสิงนี้ออกไปได้
ยกตัวอย่างให้เห็นขอประทานโทษ โยมไปได้ฟังพระสวดภาณยักษ์เขามีสายสิญจน์

ล้อมรอบเลย แล้วพระกัศปดัยกษั เดี่ยวตื่นแล้ว พระกัศปมน้ำมนต์ตีใหญ่เลยไล่มัน ออกไป ไล่มันออกไป หาวว่าผี ไม่ใช่ คนปัญญาอ่อน ขาดสติ ส่วนมากเป็นโยมผู้หญิง ใจอ่อน ขาดสติสัมปชัญญะ

ถ้าเรามีสติดี มีกรรมฐาน ผีก็ไม่เข้า เจ้าก็ไม่ทรง ไปไหนก็ไม่ต้องกลัวคุณไสย ที่ว่าเขาทำปล่อยมาตามลม จะไม่ถูกเลยนะ คนมีสตินี้จะไม่เข้า คนที่ไร้สติผีมันจะสิง กลายเป็นบ้าไป วิจริตผิดมนุษย์ไป จะไม่มีความสุข มันมีปีศาจผีสิงอยู่ในจิตใจร้าย กาจ ปีศาจในตัวคนไล่ออกยาก เรียกว่านิสัยสันดาน สันดานมีประจำตัวคนนั้นคือ ปีศาจผีสิงทุกสิ่งอยู่ในตัวคนนั้นแน่นอน

ถ้าหากว่าคนนั้นเจริญกรรมฐานได้ เขาก็จะไล่ผีออกไปเอง ที่เคยมีทิวี่มานะต่อกัน สามภรรยาทะเลาะกันมันก็ใจเย็นลง ปีศาจก็หนีไปหมด กิเลสหนาประการก็ ออกไป ชีวิตก็ยังยืนด้วยปัญญา ปัญญาที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ใจก็เย็นลงไม่มีการ ทะเลาะกันต่อไป คือปีศาจออกไปแล้ว ผีสิงออกไปแล้ว ไม่ต้องไปหาหมอมาไล่ คนมี ทิวี่มานะนี้เปลี่ยนนิสัยยาก คนที่จะเปลี่ยนนิสัยให้ดีได้ต้องเจริญกรรมฐานอย่างเดียว ถึงจะรู้ว่าตัวเองผิด ถ้าใครไปบอกว่าเราผิดเราจะโกรธ แท้ที่จริงเราผิดแต่เราไม่รู้ตัวเอง ว่าเราผิด เพราะเราเข้าข้างตัวเอง ถ้าเรามาเจริญวิปัสสนากรรมฐานจะรู้ได้เลยว่า จะ **อ่านตัวออก จะบอกตัวได้ จะใช้ตัวเป็น จะเห็นตัวตาย จะคลายทิวี่ จะดำริชอบ จะ ประกอบกุศลได้ผลอนันต์เป็นหลักฐานสำคัญ** คนเรามีแต่ทิวี่มานะ ใครหนอจะ ยอมรับ แต่คนอื่นเขามองเห็น เช่น เล่นลิเกละครมาเล่นไซน มันก็รู้ว่ามันเล่นดีหรือ เปล่า คนดูเขาจะรู้ได้ว่าเล่นดีหรือไม่ดี เราดีไม่ดีเรารู้เช่นกัน คนเขารู้ว่าเราเป็นคนดี หรือเปล่า อาตมาก็ยังไม่รู้ตัวเลยว่า เราเป็นพระดีหรือเปล่า

ฉะนั้นชีวิตใหม่มีความสุขก็ขอให้ท่านทั้งหลายเจริญสุข คือสร้างบุญกุศลไว้ให้มาก บุญนั้นไม่ต้องใช้สตางค์ ก็ขอฝากไว้ คือความเจริญก้าวหน้าของชีวิต คิดสิ่งใดทำสิ่งใด ก็อยากให้สำเร็จตามปรารถนาด้วยกันทุกคน เป็นปีแห่งความสดชื่นเบิกบาน ใจกับดอกไม้แย้มผลิมีสีสันสดสวยตระการตาแก่ผู้พบเห็นทั่วไป ความสดสวยของชีวิตจะต้องเกิดขึ้นตามระบบและครรลองที่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องมีแผนการในการสร้างชีวิต แผนการในการสร้างอนาคตดำเนินให้ต่อเนื่องด้วยความตั้งใจที่แน่วแน่และมั่นคง เพื่อนำนาวาของชีวิตให้บรรลุเป้าหมายให้จงได้ดังที่ตั้งปณิธานไว้

การที่เราจะมีชื่อเสียงและเกียรติยศ มีทรัพย์สินเงินทอง มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์หรือทำให้เกิดความสุขนั้นอยู่ที่ตัวเราทั้งสิ้น เราเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้ที่จะกระทำให้เกิดขึ้น ถ้าทำให้เกิดความสุขมาก หรือทำให้เกิดน้อยก็เป็นของเรา หรือถ้าไม่ทำก็ไม่มีสุข สุขนั้นจะทำให้เกิดขึ้นจึงจะเป็นสุขได้ ฉันทิดก็ดี หากต้องการมีความสุขในปีต่อไปหรือในอนาคต ก็ต้องทำดังต่อไปนี้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสว่า **ความสุขของคฤหัสถ์** จะเกิดขึ้นได้ ๔ ประการ

๑. **ความสุขเกิดจากการมีทรัพย์** เมื่อคนเรามีความขยันหมั่นเพียร มีความตั้งใจที่จะทำงานให้เกิดความเจริญก้าวหน้า และมีผลงานในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ก็จะทำให้มีหน้าที่การงานและรายได้สูงขึ้น มีทรัพย์สินเงินทองสะสมไว้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตเพื่อวันข้างหน้าต่อไปเกิดท่านจะประเสริฐที่สุด

๒. **ความสุขจากการใช้ทรัพย์** เงินทองนั้น ไม่ได้หามาได้ง่ายเลย หามาด้วยความเหน็ดเหนื่อยยากด้วยกันทุกคน จะเกิดความภูมิใจเมื่อเก็บว่าตนได้ใช้ทรัพย์ที่ได้มาด้วยความชอบธรรมนั้น นำไปใช้ทำประโยชน์ ทำกุศลผลบุญต่าง ๆ และนำไปซื้อของใช้ที่จำเป็นต่อชีวิต หรือสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยให้เป็นหลักฐานที่มั่นคงแก่ชีวิตยิ่งขึ้นต่อไปเกิด
๓. **ความสุขจากการไม่เป็นหนี้** การที่เราหาทรัพย์สิน หามาด้วยความเหน็ดเหนื่อยยากลำบาก จะต้องระมัดระวังรักษาทรัพย์มิให้สูญหายไป จะกระทำการใดก็ต้องรู้จักแบ่งทรัพย์ให้ถูกต้องเป็น ๔ ประการคือ **เพื่อตนเองและครอบครัว ทำบุญทำกุศลและส่วนรวมหนึ่ง เพื่อธุรกิจการงาน สองส่วน เพื่อสะสมไว้เป็นทุนสำหรับชีวิตในอนาคตอีกหนึ่งส่วน** ฉะนั้นเมื่อนำเงินนั้นมาลงทุนหรือดำเนินกิจการใด ๆ ก็ต้องคำนึงถึงหลัก ๔ ประการนี้ ถึงแม้ว่าจะเปลืองปล้ำก็ไม่เกิดเป็นทุกข์ การที่ทำธุรกิจเกินตัวหรือการใช้จ่ายเกินตัวจะทำให้เกิดเป็นหนี้ขึ้น การเป็นหนี้นั้นนอกจากจะทำให้ชีวิตตัวเองไม่มีความสุขแล้ว ยังทำให้ครอบครัวไม่มีความสุขด้วย
๔. **ความสุขเกิดจากความประพฤติไม่มีโทษ** ถ้าเรามีความประพฤติสุจริตไม่บกพร่องเสียหาย ทำมาหากินในทางสุจริต ใคร ๆ ตีเตียนไม่ได้ ทั้งทางกาย วาจา และทางใจ เราก็เกิดความสุขความภาคภูมิใจ

ผู้ที่มีความประสงค์จะมีความสุขยิ่ง ๆ ขึ้น พระพุทธองค์ตรัสว่า ความสงบเป็นสุขอย่างยิ่ง คนที่มีจิตใจสงบ ไม่วุ่นวายกับสิ่งใด ๆ มีความตั้งใจและสมาธิแน่วแน่

ดีในพระกรรมฐาน จะทำแต่สิ่งที่ดี ๆ ทั้งนั้น และมีความตั้งใจที่จะทำงานของตนให้ดียิ่งขึ้นไม่ทำความชั่ว ไม่เบียดเบียนผู้อื่น ไม่ทำร้ายผู้อื่น และไม่อยากได้ของผู้อื่น เลี้ยงชีวิตโดยชอบ ก็จะทำให้ชีวิตนั้นมีความสุขและความสงบเกิดขึ้น ส่วนผู้ที่ปฏิบัติธรรมกรรมฐาน สติปัญญาก็จะเกิดขึ้นจากความสงบนั้น และบรรลุถึงการปฏิบัติธรรมในที่สุด อย่างที่มาเจริญกรรมฐานด้วยความถูกต้อง ความสุขใดเสมอด้วยความสงบไม่มีแล้ว

ท่านทั้งหลาย สิ่งใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาตินั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามปกติ บุคคลที่มีจิตใจเป็นปกติย่อมมีความสุขและความสงบ มีความเจริญก้าวหน้าของชีวิต ส่วนผู้ที่มีจิตใจที่ผิดปกติ ก็เกิดโทษทุกข์ทรมานและเกิดความเดือดร้อนต่อตัวเองและผู้อื่นนานัปการ ความปกติจึงทำให้คนพบกับความสันติสุขและไม่มีโทษ

ความเป็นปกตินี้ พระพุทธศาสนาบัญญัติว่า เป็นศีลที่โยมนั่งกรรมฐาน ถือศีลก็คือความเป็นปกตินั่นเอง บางท่านที่ไม่รู้จักคำว่า ศีล อีกนัยหนึ่งไม่รู้จักคำว่า ศีลคืออะไร เลยสิ้นกำลังใจที่จะรักษาศีล แต่ความจริงแล้ว ศีล แปลว่า ปกติ

ก็มีเรื่องอยู่ว่าก่อนพุทธกาลสมัยนั้น ศาสนามีมาก เขามีอยู่ก่อน สมเด็จพระชินวรบรมศาสดาทรงอุบัติขึ้นมาทีหลัง จะไปที่ไหนก็ดีเวลานั้นในเขตประเทศอินเดียต้องพูดกันถึงศาสนา ถือว่าเป็นสมัยที่คลั่งศาสนาและเวลานี้ก็ยังคลั่งอยู่ คนที่นับถือศาสนาต่างศาสนากันก็เป็นชาวอินเดียเหมือนกัน รบกันในเรื่องศาสนานี้เป็นปีที่แล้วในสมัยก่อนก็ยังมีการรบกันก็เรื่องการนับถือศาสนา เป็นอันว่าคนสมัยนั้นเป็นคนคลั่งศาสนามาก ถ้าใครถือศาสนาของศาสดาใดก็นับถือศาสนานั้นเป็นสรวงที่พึงถือว่าของตนดีกว่า

ในสมัยต่อมาสมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงบรรลุสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว องค์สมเด็จพระประทีปแก้วเสด็จไปที่ใด ทรงสอนบรรดาพุทธบริษัทใหม่ ๆ แล้ว เขาจะถามกันว่า ทำอย่างไรจึงจะมีความสุข ทำอย่างไรคนเราจะมีทรัพย์สมบูรณ์ ใช้งานได้ไม่ขาด ทำอย่างไรจิตใจของคนจึงจะสบาย จิตใจจะสงบ

องค์สมเด็จพระบรมศาสดาก็ทรงแสดงเรื่องคือว่า ตามธรรมดาของคนนั้น ต้องการอยู่เป็นสุข คือไม่ต้องการให้ใครมาทำร้ายร่างกายเรา ไม่มีใครต้องการให้ใครมาเช่นฆ่าเรา ทรัพย์ของเราที่อยู่ก็ไม่ต้องการให้ใครมายื้อแย่ง มาลักขโมยบังคับขู่เข็ญเอาทรัพย์สินไป คนที่มีคนรักมีสามีภรรยาและคนที่รักบุตรธิดาลูกหลานเหลนก็ตาม ก็ไม่ต้องการให้ใครมาข่มเหงน้ำใจ วาจาทุกอย่างที่เราได้ฟังต้องการให้คนที่มาพูดกับเราพูดแต่ความเป็นจริง เพราะเราต้องการอย่างนั้น ทรงกล่าวว่าทั้งชายและหญิงเหมือนกันหมด คือไม่มีใครต้องการเป็นคนชั่ว

องค์สมเด็จพระบรมศาสดาจึงทรงกล่าวว่า ดูกรท่านผู้เจริญ ถ้าทุกคนต้องการมีความสุข ให้ปฏิบัติตามดังนี้

๑. **ปาณาติปาตา เวรมณี** ขอให้ทุกคนงดเว้นเบียดเบียนทางร่างกายซึ่งกันและกัน อย่าประหารชีวิตประหาร อย่าเช่นฆ่าซึ่งกันและกัน นอกจากนั้นให้เอาจิตตั้งอยู่ในความเมตตากรุณาทั้งสองประการนั้น จึงจะส่งผล องค์สมเด็จพระทศพลทรงกล่าวว่า จงอย่าฆ่ากัน จงอย่าทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน แต่ว่าการที่จะไม่ทำอย่างนั้นต้องเอาจิตใจประกอบไปด้วยเมตตา คือความรัก คิดเสียว่าเราเกิดมาเรารักตัวเราเพียงใด คนทั้งหลายก็มีความรักตัวของเขาเพียงนั้น เราไม่

ต้องการให้ใครมาทำร้ายร่างกายของเรา เขาก็ไม่ต้องการให้เช่นฆ่า
เขา ทั้งนี้องค์สมเด็จพระศาสดาจึงกล่าวว่า ทั้งคนและสัตว์ต่างเว้น
การทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน เว้นการเช่นฆ่าซึ่งกันและกัน ต่างรัก
กัน ต่างสงสารกัน ทุกคนก็จะมีความสุขทั่วหน้า

๒. **อทินนาทานา เวรมณี** องค์สมเด็จพระชินสีห์ตรัสว่า ทรัพย์ของเรา
เราไม่ต้องการให้ใครมาแย่ง มาลักขโมยทรัพย์สินของคนอื่นเขาก็
เช่นเดียวกัน เขาหามาได้เขาก็ต้องการกินต้องการใช้ของเขาเอง ถ้า
เราไปแย่งเขา เขาก็โกรธเขาก็ไม่พอใจ ฉะนั้นสมเด็จพระบรมไตร
โลกนาถศาสดาจึงกล่าวว่า เราควรจะระมัดระวังเรื่องการที่ไม่แย่ง
อยากได้ทรัพย์สินของบุคคลอื่นมาเป็นทรัพย์สมบัติของตนเอง คือมี
ความยินดีเฉพาะทรัพย์สินที่เราหามาได้โดยชอบธรรมเรียกว่า
สันโดษ ไม่ใช่ยินดีเฉพาะทรัพย์สินที่มีอยู่แล้ว ให้ยินดีในทรัพย์สินที่
เราหามาได้โดยชอบธรรมด้วยไม่ไปคิดโกง ไปลักขโมยใคร และไม่
เบียดเบียนทรัพย์ของคนอื่น ทรัพย์ส่วนนั้นเราพอใจ แต่ทว่าเรามี
สันโดษโดยอยู่เฉย ๆ ในข้อนี้ก็ไม่ใช่

องค์สมเด็จพระจอมไตรตรัสว่า ต้องแก้การอยากได้ทรัพย์ของคนอื่นด้วยการ
ให้กัน การอยากได้ทรัพย์สมบัติ
ของบุคคลอื่นเป็นการอยากดึงเข้ามา การให้เป็นการผลักดันออก การให้ทานนั้น
ประกอบด้วยเมตตา ความรักกรุณาความสงสารเหมือนกัน แต่ทว่ามาถึงข้อนี้เราก็
เพิ่มสันโดษ เข้ามาด้วย เพิ่มทานบารมีเข้ามาด้วย

รวมความว่าถ้ารักษาศีลข้อนี้เป็นปกติทุกวัน ตื่นขึ้นมาในตอนเช้าก็ต้องคิดไว้เสมอว่า ถ้าไม่เกินวิสัยที่จะให้ได้นี้

เราจะช่วยได้ ไม่ว่าใครทั้งหมด คนก็ดี สัตว์ก็ดี ถ้าหันหน้าเข้ามาหาเราและมีความทุกข์ยาก เราจะสละทรัพย์ที่มีอยู่ตามสมควรให้ทันที จะคิดไว้แบบนี้ ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องให้ ถ้ามีก็ให้ไป เราก็ไม่มีเหลือกินเราก็ไม่ต้องให้ หากใจมันเกิดอยากจะให้จะต้องไม่เกินวิสัยที่เราจะให้ได้ ถ้ากำลังใจของพุทธบริษัททรงอยู่อย่างนี้ได้ชื่อว่าเป็นผู้เจริญ จาคานุสติกรรมฐาน ประจำใจศีลข้อนี้ก็บริสุทธ์

ถ้าเราไม่ลักขโมยใคร ไม่ทำร้ายร่างกายใครไปไหนก็มีแต่คนรักเรา เขาไว้วางใจเราของที่เขาฝากไว้ เราก็ไม่โกงของเขา เผลอเราก็ไม่ลัก เป็นอันว่าไปที่ไหนก็ตามก็ไม่มีใครสะดุ้งหวาดหวั่นว่าเราจะต้องทำร้ายเขา เราจะลักขโมยเขา ไปที่ไหน มีแต่ความสุข ความเจริญ

๓. **กาเมสุมิจฉาจาธา เวรมณี** องค์สมเด็จพระรามาทิบดีทรงกล่าวว่
คนที่รักไม่ใช่เฉพาะสามีภรรยา หรือบุตรก็ดี ธิดาก็ดี คนในปกครอง
ก็ดี ทุกคนเขาก็หวงแหนทุกคนเขาก็มีความพอใจอย่าไปละเมิดสิทธิ
ให้สู้ออกันตามประเพณี ถ้าผู้ปกครองอนุญาตก็ใช้ได้เป็นที่ถูกใจ
สร้างความรักซึ่งกันและกัน อย่างนี้องค์สมเด็จพระชินสีห์ตรัสว่า เป็น
ปัจจัยของการมีความสุข ถ้าในระหว่างสามีภรรยา บุคคลอื่นเราก็
ต้องถือสันโดษอยู่ข้อหนึ่งว่า สามีของเขาที่ดี ภรรยาของเขาที่ดี เป็นที่
พอใจของเขา เราจะไม่ละเมิดสิทธิของสามีภรรยาของบุคคลอื่น
เพราะเป็นที่รักของเรา ถ้าทำได้อย่างนี้ก็มีความสุขในปัจจุบัน
เช่นเดียวกัน

๔. **มุสอวาทา เวมณี** องค์สมเด็จพระชินสีห์ตรัสว่า วาจาที่รับฟังเรา ต้องการความจริง คนไหนพูดจริงกับเราเราก็รัก เราก็นับถือคนนั้น ถ้าเราไปพูดไม่จริงกับคนอื่นเขาก็เกลียด ถ้าเราพูดแต่ความจริงเขาก็ชอบ

ฉะนั้นองค์สมเด็จพระบรมศาสดาจึงตรัสว่า ต้องมีสัจจะความจริงใจด้วยและต้องมีเมตตา คือความรัก มีความสงสารซึ่งกันและกันสองประการเข้ามาควบคุมจิต ตั้งใจว่าเราจะพูดแต่ความจริง ถ้าไปไหนเราพูดแต่ความจริง ทุกอย่างก็เป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไป การที่เรามีแต่ความสุขก็เป็นที่ยรักของบุคคลอื่นทั่วไป

๕. **สุราเมรัยมัชฌปมาทภูฐานา เวมณี** พระชินสีห์บรมศาสดาตรัสสอนว่า คนที่ไม่ต้องการเป็นโรคประสาทไม่ต้องการมีเมาสติพันเพื่อน ถ้าไม่ต้องการอย่างนี้ละก็ ขอจงพากันรักษาศีลเจริญกุศลภาวนาตั้งสติเอาลงคือตัวเราอย่าดื่มสุราเมรัย เพราะสุราเมรัยดื่มเมื่อไรก็ชั่ว เมื่อนั้น ดื่มมากก็ชั่วมาก ดื่มน้อยก็ชื่อน้อย ที่เขาบอกสุราแปลว่ากล้า คือทำทุกอย่างในด้านความชั่ว บางอย่างเราไม่เมาเราก็ไม่พูด ในบางกรณีเราไม่เมาเราก็ไม่ทำ เพราะทำแล้วมันอายชาวบ้านเขา ไม่น่าจะทำ ไม่น่าจะพูด แต่พอดื่มสุราเข้าไปหน่อยมันก็พูดได้ทำได้ทุกอย่าง รวมความว่าสิ่งที่เรารังเกียจเมื่อเราไม่เมาเราก็ไม่ทำ เพราะมันเลว พอดื่มสุราเข้าไปแล้วเรากลับทำกล้าเลว และความกล้านี้เป็นความกล้าชั้นต่ำ

ฉะนั้นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงกล่าวว่า นี่เป็นเรื่องของศีลที่พระบรมศาสดาตรัสว่า สีเลนะ สุขะ ติงยันติ ถ้ามีศีลในใจก็มีความสุข ไม่มีความเดือดร้อน การทะเลาะวิวาทซึ่งกันและกันก็ไม่มี แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันยิ้มแย้มแจ่มใสเข้าหากัน

อีกข้อหนึ่ง สีเลนะ โภคะ สัมปะทา ถ้าเราไม่รุกรานชาวบ้านเขา ไม่ไปลักขโมย ไม่แย่งคนรักเขา ไม่โกหกมดเท็จเขา ไม่ดื่มสุรายาเมา เรื่องร้ายมันก็ไม่เกิด เพราะเรื่องร้ายมันเกิดขึ้นมาเมื่อไหร่ มันก็ต้องจ่ายทรัพย์พิเศษเมื่อนั้น เมื่อเรื่องร้ายไม่เกิด ทรัพย์ก็ไม่ต้องจ่าย ไม่ต้องสิ้นเปลือง ทรัพย์มีอยู่เท่าใดก็พอ มันมีน้อยก็พอใช้ มีมากก็พอใช้ เพราะความทะเลาะทะยานไม่มี

ก็ว่ามาถึงข้อที่สามอีกว่า กาเมสุมิจฉาจาร การไปรุกรานความรักคนอื่นเขามีโทษมาก เขาตามเช่นฆ่า เขาเป็นศัตรู ถ้าเป็นอย่างนี้เราก็เดือดร้อนต้องหนีหัวซุกหัวซุน หรือมิฉะนั้นก็ถูกจับลงโทษทัณฑ์ มันก็เสียสตางค์ ถ้าไม่ทำอย่างนี้เราก็ไม่ต้องหนีชาวบ้านเขา เราประกอบภารงานปกติ ทรัพย์มันก็มีมาก หาได้ตามปกติ ถ้าต้องหลบต้องหนีเขา หาทรัพย์ไม่ได้ก็ต้องกินของเก่าไป ถ้าไม่มีการถูกจับหรือพิพากษาลงโทษใด ๆ ทรัพย์สิ้นทั้งหลายมันก็ไม่เปลือง รวมความแค่นี้ทรัพย์มันก็สมบูรณ์ทุกประการ อยู่เย็นเป็นสุขตลอดกาลปาวสาน

ที่ท่านทั้งหลายได้มาบำเพ็ญกุศล บำเพ็ญทาน ศีล ภาวนา ค่ายวาระที่จะขึ้นปีใหม่ต่อไปนั้น ท่านสาธุชนก็อุทิศตั้งใจบำเพ็ญทาน ศีล ภาวนา ในข้อที่เราพูดจริง ทำจริงไม่โกหกมดเท็จ ไปพู่กับใครเขาก็เชื่อ ถ้าเป็นการบังเอิญอย่างหนึ่งทรัพย์ของเราไม่พอจะไปหยิบยืมใคร ใครเขาก็เชื่อใจเราอยู่แล้ว เชื่อความสามารถ เชื่อความมั่นคงของเรา เราก็ขอยืมเขาได้ไม่เดือดร้อนในการหาทรัพย์

สำหรับข้อห้า สุราเมรัย กัญชา ยาฝิ่น เฮโรอีน ถ้าเรายังกินไม่อิม ในเมื่อเรากินไม่อิมแล้ว เอาเงินที่หามาได้ไปใช้ในเรื่อนั้นมันก็ไม่เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย ไม่ได้ทำให้ครอบครัวของเรา ร่ำรวยขึ้นมาเลย ถ้าเราจะงดกินเหล้าวันละสิบบาท ปีหนึ่งก็ ๓,๖๕๐ บาท เห็นง่าย ๆ เราจะได้เอาเงินจำนวนนี้มาใช้จ่ายภายในครอบครัว

พระบรมศาสดาตรัสย่อ ๆ ว่า สีเลนะ โภคะ สัมปะทา ก็เป็นอย่างนี้ถ้ามีศีล ทรัพย์ของเราก็ไม่เดือดร้อน ตัวเรา ร่างกายของเราก็ไม่เดือดร้อน พระบรมศาสดาตรัสว่า สีเลนะ นิพพุติง ยินติ แปลว่าสงบ มีอารมณ์สงบในเมื่อเรามีทรัพย์สิ้นใช้สบายใจ เราก็สงบ

กล่าวถึงอานิสงส์องค์ศีลในปัจจุบันชาตินี้ ชาติหน้าไม่ต้องพูดกัน ชาตินี้ดีชาติหน้ามันก็ต้องดี ชาตินี้เลวชาติหน้าก็ต้องเลว เราจะเลือกเอาทางไหน

วันนี้ ขอนุโมทนาสาธุการ เดียวก็เจริญกุศลภาวนาต่อไปเป็นการสวดธรรมจักร ก็ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย บุญกุศลโปรดประทานพรให้ท่านทั้งหลาย อยู่เย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้ากัน และจงเจริญไปด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ นี่ก็คิดสิ่งใดก็ให้สมความมุ่งมาดปรารถนาด้วยกันทุกรูปทุกนาม ณ โอกาสบัดนี้เทอญ...